RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0142 van 28 mei 2013 in de zaak 1112/0788/SA/3/0708

In zake: de heer, wonende te

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Karolien BULKMANS

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Willem SLOSSE kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de **gemeente WIJNEGEM**, vertegenwoordigd door het college van

burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Christophe COEN

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 210a

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Antwerpen van 22 mei 2012 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het herlokaliseren van parkeerplaatsen uit een parkeerdreef naar een geclusterde, landschappelijk geïntegreerde parking enerzijds, en voor aanpassingswerken aan het terrein, infrastructuur- en beplantingswerken ten behoeve van de landschappelijke integratie van de nieuwe parking anderzijds.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 oktober 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEENS die loco advocaat Karolien BULKMANS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Christophe COEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De gemeente WIJNEGEM, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen verzoekt met een aangetekende brief van 12 september 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 19 september 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 25 januari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "(h)et herlokaliseren van parkeerplaatsen uit een parkdreef naar een geclusterde, landschappelijk geïntegreerde parking. Aanpassingswerken aan het terrein, infrastructuur- en beplantingswerken ten behoeve van de landschappelijke integratie van de nieuwe parking".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in parkgebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 29 maart 2000 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Park', meer bepaald in een zone voor parkgebied – openbaar park.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening van het grootstedelijk gebied Antwerpen', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2009.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen het bij koninklijk besluit van 23 december 1972 beschermde landschap 'Omgeving Jan Vlemincktoren'.

De percelen zijn tevens gelegen binnen het gezichtsveld van het beschermd monument 'Oorlogsmonument te Wijnegem' (13 december 2011).

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 februari 2012 tot 11 maart 2012, worden zes bezwaarschriften, ingediend onder andere door de verzoekende partij.

De gemeenteraad van de tussenkomende partij keurt op 16 januari 2012 de aanvraag goed, met als motivering:

Gelet op de toelichting door schepen E. Somers die het onderdeel van de parking nog eens kadert binnen het totale Masterplan. Momenteel is de eerste fase aan de namelijk het verkeersvrij maken van de dreef en de aanleg van de parking. De orde. zaken werden besproken op een infovergadering met de buurt en tijdens de uitgebreide gemeenteraadscommissie. Uit de persartikels blijkt dat er drie alternatieven zijn, name de uitrit via de , dewelke echter op een negatief advies stuit van de met politie gezien de verkeersonveiligheid. Een tweede mogelijkheid is de uitrit via de die echter niet toegelaten is door het Agentschap Bos en Natuur. Een laatste mogelijkheid welke hier voorligt is de uitrit via de en de toegang via een parallelweg naast de . Daarnaast werden nog een aantal individuele problemen gesignaleerd waar indien nodig een oplossing zal worden aan gegeven. De schepen is overtuigd dat het gevaar van het sluipverkeer via de niet bestaat, maar als dit wel mocht blijken kan de parking nog altijd worden voorzien van barelen. Voor het comfort duidelijk worden gesignaleerd als lokaal en van de zal het inrijden via het doodlopend. De inrichting zal als zone 30 worden uitgevoerd met gemengd verkeer. Vooraf aan de definitieve aanleg zal op tijdelijke basis al een voorlopige verkeersdrem pel worden aangebracht. De aanleg van de parking achter trouwens altijd bekeken samen met de herinrichting van de lastenboek dat volgende maand aan de gemeenteraad wordt voorgelegd zullen de kleinere aanpassing worden opgenomen die noodzakelijk zijn. feliciteert het bestuur om in de laatste maanden voor de verkiezingen beslissingen te nemen in een dossier als dit. Maar de aanleg van deze parking heeft een impact op de verschillende verkeersstromen, de circulatie en het wooncomfort van gans het centrum. Het bureau is een landschapsbureau en heeft geen deskundigheid als verkeersbureau. Durf! heeft trouwens altijd gehamerd op inspraak, waar het hier een infovergadering betrof, op een totaal verkeerscirculatieplan voor het centrum, op een ingreep tegen het eventuele sluipverkeer en vraagt daarom om dit plan niet goed te keuren zolang er geen cijfers beschikbaar zijn over de verkeersstromen van gans de dorpskom.

Dhr. vraagt om nu al te anticiperen door het plaatsen van de barelen omdat dit ook voor de wandelaars in de dreef een goede zaak zou zijn, zeker als het gepaard gaat met een geluidssignaal. Zo hoort men de kruisende auto's aankomen.

Schepen E. Somers antwoordt dat Land een landschapsbureau is, maar dat zij
samenwerken met Brut dat een stedenbouwkundig bureau is. Zij werken daarnaast nog
eens samen met een ander bureau welk gespecialiseerd is in mobiliteit. De
verkeersstromen onderzoeken is goed, maar niet nu. De 65 auto's van de parking die
door de wegrijden is duidelijk omschreven aspect. Je kan niet alles op
voorhand voorzien, maar een aantal aspecten zoals het plaatsen van drempels werden al
voorzien. De bareel in combinatie met de voetgangers en fietsers in de dreef kan
inderdaad een meerwaarde hebben en wordt bevestigd.
Dhr. roept de raad op om toch te wachten op de verkeersstudie omdat de

Dhr. roept de raad op om toch te wachten op de verkeersstudie omdat de aanleg van de parking geen kleine ingreep is en veel meer is dan de 65 wagens.

..."

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 22 februari 2012 volgend voorwaardelijk gunstig advies uit:

"..

Voorliggende aanvraag is voorafgaandelijk doorgesproken met ons Agentschap. Als algemene conclusie is ons agentschap voorstander om een oplossing te bieden aan het huidige oneigenlijke gebruik van de dreef als parking. Deze oplossing komt hier grotendeels aan tegemoet.

Voor de aanleg van de nieuwe parking dienen geen waardevolle groenelementen geveld te worden. Het wordt aan de rand van het park gelegd, zodat bijkomende impact (in vergelijking met de huidige toestand) kleiner wordt.

Uiteraard is het gekozen scenario een consensusmodel, waarbij ons Agentschap nog steeds de ontsluiting doorheen de dreef (naar problematisch vindt, dit omwille van de zachteverkeersas die onderbroken wordt door autoverkeer.

Een ontsluiting richting naar naar is een alternatief, maar wordt omwille van het moeilijke kruispunt momenteel niet weerhouden. Echter is er geen onderzoek gebeurd naar mobiliteitseffect terzake, temeer daar dit kruispunt op termijn mogelijks zal heraangelegd worden.

Om deze reden verzoeken wij de ontsluiting in deze richting als mogelijke variant open te houden:.

Ons agentschap geeft dan ook gunstig advies onder volgende voorwaarden:

- Elke hypotheek die gelegd wordt op de ontsluitingsvariant richting dient uitgesloten te worden (variant dient uitgevoerd te worden bij heraanleg kruispunt en positieve mobiliteitseffecten).
- Na de aanleg van de nieuwe parking dient de dreef onmiddellijk autovrij gemaakt te worden, Voor zover lokaal bewonersverkeer (huizen in het park) en dienstverkeer dient behouden te blijven, dient hiertoe een automatische bareel / toegangspoort geplaatst te worden die onmiddellijk sluit na passage. Enkel zodoende kan het oneigenlijk gebruik van de dreef als parking efficiënt vermeden worden.
- Op korte termijn dient de dreef hersteld te worden in zijn oude glorie, dit door een rijbaanversmalling, vellen van de zieke bomen / dreef en volwaardig herplanten.

...

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 6 maart 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed, cel Archeologie brengt op 20 maart 2012 een gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed, afdeling Antwerpen brengt op 20 maart 2012 volgend voorwaardelijk gunstig advies uit:

"...

AFWEGING

De aangevraagde werken of handelingen hebben wel impact op de waarden en kenmerken van het beschermde landschap:

De huidige locatie van de parking in de dreef doet in belangrijke mate afbreuk aan de beleving van de dreef, Ook fytosanitair veroorzaakt deze locatie heel wat problemen, waardoor de conditie van de bomen negatief evolueert.

Door de bundeling van de parking achter het restaurant wordt de infrastructuur goed gebundeld. Bovendien heeft deze locatie als voordeel dat de belangrijkste zichtas wordt hersteld.

De voorgestelde beplanting is vrij sober en sluit niet helemaal aan bij de rest van het park. Eventueel kan overwogen worden om in het kader van het landschapsbeheerplan een aangepast beplantingsplan op te stellen voor de parking. Hierbij kan bv gedacht worden aan Gleditsia te gebruiken voor de eerste rijen bij het restaurant, maar andere 'parkbomen' te gebruiken verder naar het park.

De verhardingdie zich momenteel in de dreef bevindt dient met respect voor de aanwezige bomen te worden verwijderd. Ter vervanging dient goede teelaarde te worden aangebracht. Ook de aanleg van de nieuwe verharding in de dreef dient te geschieden met het nodige respect voor de bomen.

Op de plannen wordt het nodige staatmeubilair voorzien (fietsenstalling, banken, verkeerspaaltjes) waarvan verder geen details worden gegeven. Aangezien deze zaken toch een belangrijke beeldbepalende waarde hebben dienen hierover meer gegevens verschaft te worden.

ADVIES

Gelet op de bovenstaande argumenten wordt over deze aanvraag **gunstig met voorwaarden** advies uitgebracht. Voorwaarden:

- de aanwezige halfverharding in de dreef dient na de aanleg van de parking te worden verwijderd met respect voor de bomen;
- opmaak van een maatregelenplan ter bescherming van de dreefbomen tijdens de werken;
- voorleggen van de details van het gebruikte straatmeubilair aan 0E;
- opmaak van een alternatief beplantingsplan voor de parking binnen het landschapsbeheerplan.

Overeenkomstig artikel 4.3.3. uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is de voorliggende aanvraag **niet strijdig** met de hierboven aangehaalde direct werkende normen uit het beleidsveld Onroerend Erfgoed.

In artikel 2 §2 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid staat dat het besluit niet van toepassing is op voorlopig of definitief beschermde monumenten, archeologische monumenten, varend erfgoed en percelen in voorlopig of definitief beschermde stads- en dorpsgezichten, landschappen, ankerplaatse.n of archeologische zones. Wel moet Onroerend Erfgoed in zijn adviezen bij vergunningsplichtige handelingen een afweging maken tussen de vereisten voor toegankelijkheid enerzijds en de te behouden erfgoedwaarden anderzijds. Onze afweging voor dit dossier luidt als volgt: de voorgestelde werken met het oog op een betere toegankelijkheid houden voldoende rekening met de aanwezige erfgoedwaarden.

..."

De dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen brengt op 26 maart 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 22 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

aanvraag, welke volgens het bijzonder plan van aanleg gelegen is in een 'parkgebied openbaar park', bevindt zich een dreef en een restaurant. Het terrein in aanvraag is gelegen in een beschei'md landschap. Momenteel bevindt zich in de dreef een parking. Huidige aanvraag beoogt het herlokaliseren van de parkeerplaatsen uit de parkdreef naar een geclusterde, landschappelijk geïntegreerde parking. Bijkomend voorziet men aanpassings-, infrastructuur- en beplantingswerken aan het terrein. Men voorziet de nieuwe parking (70 plaatsen) achter het restaurant. De uitrit za! gebeuren via de wordt aangepast tot een wandel- en fietsverbinding door de van de nieuwe parking volledig los te koppelen van de . De toegang tot de nieuwe parking gebeurt via een parallelweg naast de Het fietspad dat de verbindt wordt geherlokaliseerd, nl. parallel met de parking. Het fietspad loopt parallel aan de uitrit van de parking om zo de dreef compact te kunnen kruisen en rechtstreeks aan te sluiten op de die verbinding maakt met het

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het goedgekeurde BPA 'Park' voorziet de bestemming "Parkgebied - openbaar park". De huidige aanvraag betreft de herlokalisatie van een parking.

Uit lezing uit de voorliggende plannen blijkt dat de aanvraag gedeeltelijk in strijd is met de voorschriften vastgesteld In het bijzonder plan van aanleg op volgende punt:

- Overeenkomstig art. 7.3.b. worden binnen het parkgebied parkeerplaatsen toegelaten in o.a. de dreef vanuit de en de en

Overeenkomstig **art. 4.4.6.** van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening kan in een stedenbouwkundige vergunning betreffende een bestaand hoofdzakelijk vergunde constructie die krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd is als monument, of deel uitmaakt van een krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, voor zover de betrokken handelingen gunstig worden geadviseerd vanuit het beleidsveld onroerend erfgoed.

Hetzelfde geldt voor handelingen in de omgeving van een niet ontsloten monument die noodzakelijk zijn voor de rechtstreekse ontsluiting van het monument

Huidige aanvraag is gelegen binnen het beschermd landschap 'Omgeving Jan Vlemincktoren' (23/12/1972). De aanvraag valt binnen het toepassingsgebied van art. 4.4,6. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De nieuwe parking vervangt de bestaande parkeerplaatsen in de dreef, wat de beeldkwaliteit van de monumentale as in het park herstelt Uit het advies van Onroerend Erfgoed dd. 20/03/2012 blijkt dat momenteel de huidige locatie van de bestaande parking in de dreef in belangrijke mate afbreuk doet aan de . beleving van de dreef. Door de nieuwe locatie nl. achter het bestaand restaurant, wordt de infrastructuur goed gebundeld en wordt de belangrijkste zichtas (de dreef) hersteld. Aangezien huidige gevraagde handelingen gunstig worden geadviseerd door Onroerend Erfgoed Monumenten, kan er worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg. Het advies van deze instantie wordt volledig bijgetreden, de voorwaarden opgelegd in het advies van Onroerend Erfgoed — Monumenten dienen dan ook strikt te worden nageleefd.

Verder blijkt uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dat voor de aanleg van de nieuwe parking geen waardevolle groenelementen geveld dienen te worden. Aangezien de nieuwe parking aan de rand van het park wordt aangelegd, wordt de bijkomende impact kleiner.

De aanvraag zal zich op aanvaardbare wijze integreren in de omgeving op voorwaarde dat de voorwaarden opgelegd in de uitgebrachte adviezen (Centrum voor Toegankelijkheid, Onroerend Erfgoed, Agentschap voor Natuur en Bos, Provinciebestuur — Dienst Waterbeleid) strikt worden nageleefd.

De volgende voorwaarden dienen te worden nageleefd:

"

- De voorwaarden opgelegd in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dd. 22102/2012 dienen strikt te worden nageleefd;
- De voorwaarden opgelegd in het advies van het Centrum voor Toegankelijkheid dd. 06/0312012 dienen strikt te worden nageleefd;
- Er dient rekening gehouden te worden met het advies van Onroerend Erfgoed Archeologie dd. 20/03/2012;

- De voorwaarden opgelegd in het advies van Onroerend Erfgoed —
 'Monumenten dd. 20/03/2012 dienen strikt te worden nageleefd;
- De voorwaarden opgelegd in het advies van de Provincie Antwerpen Dienst Waterbeleid dd. 26/03/2012 dienen strikt te worden nageleefd.
- De aanleg van straatkolken op de parkeerplaatsen als veiligheidsmaatregel bij calamiteiten.
- De verkeersremmende maatregelen die werden aangehaald in de gemeenteraadsbeslissing dd. 16/01/2012 dienen worden uitgevoerd.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

121. De bestreden vergunning strekt tot de creatie van een (sluik)weg en parking voor 70 wagens in een parkgebied dat is beschermd als landschap en zijn in strijd met de gemeentelijke politieverordening en het plaatselijke bosbeheersplan.

VI.1 Gebruiksgenot/hinder/mobiliteit

- 122. De bestreden vergunning zal voor verzoeker ernstige hinder brengen.
- 123. De her lokalisatie van de parking zal voor verzoeker hinder met zich meebrengen. Het perceel van verzoeker bevindt zich vlakbij het terrein waarop de aanvraag betrekking

heeft. Onderstaande afbeelding toont aan dat verzoeker woonachtig is in een zeer rustige doodlopende straat met een minimum aan verkeer:

. . .

- 124. Het gebruiksgenot van verzoeker wordt op onaanvaardbare wijze aangetast nu vlak naast zijn woning de enige ontsluitingsweg wordt voorzien van een nieuwe parking van 70 parkeerplaatsen. Deze uitrit vlak bij zijn woning zal aanleiding geven tot aanzienlijke bijkomende geluids- en verkeershinder. Deze hinder zal bovendien ook 's nachts aanwezig zijn aangezien de geplande parking zal worden gebruikt voor de aanpalende horecagelegenheden in het centrum van Wijnegem.
- 125. Het aantal verkeersbewegingen zal toenemen, de geluidshinder, geurhinder edm die daaraan gekoppeld zijn beïnvloeden de levenskwaliteit van de bewoners uiteraard negatief.
- 126. De is zoals vermeld een doodlopende straat zonder doorgaand verkeer. Door het voorzien van de uitrit van de parking langs de will omzeilen en richtig Wommelgem/Mortsel wil rijden. Onderstaande afbeelding toont dit aan:

. . .

- 127. Deze sluikweg zal de woonkwaliteit van de verzoeker op vlak van geluid en mobiliteit om drastische en ernstige wijze aantasten.
- 128. Het voorgaande is onaanvaardbaar voor verzoeker. Zijn straat wordt op heden gekenmerkt door de centrale ligging, gecombineerd met de zeer grote rust door het quasi ontbreken van gemotoriseerd verkeer. De toename van verkeersbewegingen, die de komst van de parking en de sluikweg ongetwijfeld met zich mee zullen brengen, zal deze bestaande toestand op onaanvaardbare wijze veranderen.

VI.2 Visuele hinder

- 129. Het perceel van verzoeker wordt omringd door groen. Verzoeker geniet hierdoor van een mooi groen uitzicht langs de linkerzijde van zijn perceel. Door de realisatie van de vergunning zal een gedeelte van dit groen verdwijnen. Het aanleggen van een parking met bijhorende aanpassingswerken en infrastructuurwerken zal ongetwijfeld lijden tot visuele hinder vanuit het perceel van verzoeker.
- 130. Verzoekende partij heeft zicht op het groen dat aanwezig is op het naastgelegen terrein. De uitvoering van de aanpassingswerken, infrastructuur- en beplantingswegen zal noodzakelijkerwijs leiden tot het kappen van bomen en het verdwijnen, minstens gedeeltelijk, van het aanwezige groen.
- 131. Het is evident dat in uitvoering van de bestreden vergunning eerst de aanwezige bomen zullen worden gekapt. De kap van deze bomen zal een MTHEN uitmaken in hoofde van verzoeker. Verzoekende partij zal het groene uitzicht verliezen. Eens de bomen gekapt zijn is het achtergelegen groen verdwenen en zullen zij ten gevolge van de uitvoering van de verleende vergunning een ernstig nadeel lijden dat moeilijk te herstellen is.

132.

VI.3 Aantasting Beschermingsbesluit 'Omgeving Jan Vlemincktoren'

- 133. De voorziene werkzaamheden zullen worden uitgevoerd in het beschermde landschap 'Omgeving Jan Vlemincktoren' (23/12/1977).
- 134. Er is in casu sprake van een MTHEN aangezien de uitvoering van de aanpassingswerken aan het terrein, infrastructuur- en beplantingswerken ten behoeve van de landschappelijke integratie van de nieuwe parking op basis van voorliggende vergunning zullen aanvangen met het bouwrijp maken van de site wat inhoudt dat afbreuk zal worden gedaan aan de waarden en kenmerken van dit beschermde landschap.
- 135. Eveneens zal gestart worden met het verharden van een gedeelte van het gebied. Deze handelingen gaan in tegen de verbodsbepalingen zoals bepaald in art. 2 van het Beschermingsbesluit. Hierin wordt het volgende gesteld:
 - "Artikel 2- Voor de behartiging van het nationaal belang- worden de. vol.gende beperkingen gesteld aan de rechten van de eigenaars; behoudens de toelating verleend overeenkomstig de wet van 7 augustus 1931, is verboden:
 - 1. Nieuwe constructies op te richten;
 - 2.De bestaande gebouwen te slopen, te verbouwen en de ordonnantie of het uitzicht ervan te wijzigen;
 - 3. <u>De beplantingen te W1]Z1gen</u>, de bestaande bomen meer dan normaal te snoeien en het struikgewas te kappen of uit te roeien. In afwijking van.bovenstaande bepaling blijft de normale uitbating van het tuinbouwbedrijf op percelen 214 K en 214 L mogelijk;
 - 4. Reclame-panelen, of gelijk welke publiciteit aan te brengen;
 - 5. Lucht- en grondgeleidingen te plaatsen;
 - 6. Vijvers of grachten te dempen;
 - 7. De wegenis te verharden;
 - 8. <u>De natuurlijke configuraties van het terrein te wijzigen door allerhande werken en allerhande mogelijke activiteiten of ingrepen.</u>"
- 136. De Raad van State schorste in het verleden meermaals beslissingen die ingaan tegen de bindende bepalingen van een beschermingsbesluit. In een schorsingsarrest van 18 december 1997 oordeelde de Raad:

. . .

- 137. Gelet op het bovenstaande kan worden vastgesteld dat er sprake is van een MTHEN.
- 138. Daarenboven wenst verzoeker te verwijzen naar de Rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat de verstoring van het leefklimaat van omwonenden door onder meer zichthinder als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanzien dient te worden. De Raad oordeelde in dit verband reeds:

. . .

139. Hetzelfde geldt in casu. Er is een ernstig nadeel dat moeilijk hersteld kan worden gelet op de aard van de hinder die voortvloeit uit het verkeer, de aantasting van het beschermd landschap, het verdwijnen van bomen betreft allemaal nadelen. Het nadeel dat verzoeker ondervindt vloeit zonder enige twijfel voort uit de middels de bestreden vergunning vergunde werken.

- 140. Er is sprake van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in hoofde van verzoeker. Dit nadeel kan, eens ondergaan, niet meer op adequate wijze retroactief, ongedaan gemaakt worden. Eens een verharding, parking opgericht zal zijn, zal het geenszins evident zijn deze te doen afbreken, laat staan op korte termijn.
- 141. Aan de schorsingsvereisten is bijgevolg voldaan.
- 142. Het nadeel dat door verzoeker geleden kan worden is moeilijk te herstellen. Een schorsing is dan ook verantwoord.

..."

2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

- Wat betreft het gebruiksgenot/ hinder/ mobiliteit

4.

Het is correct dat de woning van verzoekende partij gelegen is aan de enige ontsluitingsweg van de parking, doch geenszins kan worden aannemelijk gemaakt dat hij hierdoor ernstige hinder zal ondervinden.

Het is vooreerst niet omdat de parking een maximale capaciteit heeft van 70 wagens, dat al deze plaatsen elke dag ook effectief benut zullen worden.

Daarnaast moet opgemerkt worden dat het argument dat de parking een sluipweg wordt die bijkomend verkeer zal aantrekken, een zuiver hypothetisch nadeel is dat op geen enkele manier gestaafd kan worden.

In de bestreden beslissing en de bijlagen horende bij deze beslissing (waaronder de beslissing van de gemeenteraad: zie stuk nr. 6 — bijlage) wordt onder meer aangehaald dat er snelheidsremmende maatregelen getroffen zullen worden, dat het aantal gegenereerde verkeersbewegingen verglijkbaar blijft met de huidige toestand en dat de kans op sluipverkeer zeer klein is:

. . .

Wat betreft het nadeel "gebruiksgenot/hinder/mobiliteit" toont de verzoekende partij geenszins aan dat zijn perceel door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hinder zal ondervinden.

Hoewel op de verzoekende partij een concretiseringsplicht rust om het ernstige nadeel dat men beweert te lijden aannemelijk te maken, voegt verzoekende partij geen stukken toe. Verzoekende partij brengt geen enkel stuk bij of maakt niet aannemelijk dat de bevindingen dewelke worden vermeld in de bestreden beslissing en die hoger werden geciteerd, foutief zijn.

5. Tenslotte moet ook worden opgemerkt dat de verzoekende partij met betrekking tot dit nadeel niet aantoont waarom dit moeilijk te herstellen zou zijn.

Nochtans, en zo heeft ook Uw Raad reeds geoordeeld, kan een schorsing maar worden uitgesproken als men enerzijds aantoont dat er sprake is van een persoonlijk ernstig nadeel, maar anderzijds ook dat dit nadeel moeilijk te herstellen is.

Ook met het aantonen van dit moeilijk te herstellen karakter, ligt op de verzoekende partij een concretiseringsplicht:

. . .

Het feit dat een nadeel al ernstig zou zijn, is ter zake niet voldoende om over te kunnen gaan tot de schorsing.

. . .

6.

Er is geen sprake van een persoonlijk nadeel, laat staan van een ernstig persoonlijk nadeel.

Evenmin wordt aangetoond dat het nadeel, zo dit dan al zou bestaan, moeilijk te herstellen is.

- Wat betreft de visuele hinder

7

Verzoekende partij stelt dat hij thans geniet van een mooi groen uitzicht langs de linkerzijde van zijn perceel (gezien langs de straatkant) doch dat door de ten uitvoerlegging van de bestreden beslissing een gedeelte van dit groen zal verdwijnen en dat het aanleggen van een parking voor visuele hinder zal zorgen vanuit zijn perceel.

Wat betreft dit beweerdelijk nadeel moet worden vastgesteld dat verzoekende partij uitgaat van een foutieve feitelijke voorstelling.

Het is immers zo dat tussen de plaats waar de parking zal worden aangelegd en het perceel van verzoekende partij een groene en beschermde dreef gelegen is dewelke ongewijzigd zal blijven.

Ter zake dient ook gewezen te worden op het gunstige advies van het Agentschap Natuur en Bos waaruit blijkt dat geen waardvolle groenelementen zullen verdwijnen:

"Voorliggende aanvraag is voorafgaandelijk doorgesproken met ons Agentschap. Als algemene conclusie is ons agentschap voorstander om een oplossing te bieden aan het huidige oneigenlijke gebruik van de dreef als parking. Deze oplossing komt hier grotendeels aan tegemoet.

Voor de aanleg van de nieuwe parking dienen geen waardevolle groenelementen geveld te worden. Het wordt aan de rand van het park gelegd, zodat bijkomende impact (in vergelijking met de huidige toestand) kleiner wordt"

Deze dreef vormt als het ware een groene barrière tussen de plaats van de aanvraag en het perceel van verzoekende partij en het is op deze groene dreef dat de verzoekende partij uitkijkt.

Ook om de doorsteek tussen de te realiseren parking en de te maken zullen geen bomen moeten verdwijnen daar thans reeds een doorsteek aanwezig is.

Vastgesteld moet worden dat de deze dreef ongewijzigd behouden zal blijven zodat ook het groene uitzicht van op het perceel van verzoekende partij ongewijzigd blijft.

8.
Bijkomend kan opgemerkt worden dat door de tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing deze dreef net opgewaardeerd zal warden nu niet langer tussen de bomen van de dreef geparkeerd mag worden. Dit bevordert het groene karakter van de dreef.

Het moge dus duidelijk zijn dat er voor verzoekende partij niets verandert aan het groene uitzicht waarvan hij thans geniet.

9.

In zuivere ondergeschikte orde wenst verwerende partij nog op te merken dat verzoekende partij aan de hand van geen enkel stuk duidelijk of concreet maakt waaruit het uitzicht dat hij thans geniet, bestaat en evenmin precies aantoont hoe dit uitzicht zal verdwijnen/veranderen.

Bij gebreke van concrete of duidelijke feiten en gegevens moet besloten worden dat geen persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden weerhouden.

10.

Er is geen sprake van een persoonlijk nadeel, laat staan van een ernstig persoonlijk nadeel.

Evenmin wordt aangetoond dat het moeilijk te herstellen is.

- Wat betreft de aantasting van het beschermingsbesluit 'Omgeving Jan Vlemincktoren'

11.

Hoewel op de verzoekende partij een concretiseringsplicht rust, laat verzoekende partij na om aan de hand van enig stuk aan te geven waarom hij meent een persoonlijk en ernstig nadeel te zullen lijden uit de aantasting van het beschermingsbesluit "Omgeving Jan Vleminckxtoren" ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

12.

Verzoekende partij kan dit ook niet aantonen daar zoals hoger gesteld zijn zicht op het beschermd landschap bestaat uit de groene dreef dewelke ongewijzigd behouden blijft.

Verzoekende partij wordt dus niet persoonlijk en ernstig benadeeld door de beweerdelijke aantasting van het beschermingsbesluit.

Teneinde het beweerdelijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel te staven, verwijst verzoekende partij nog naar de bepalingen van het beschermingsbesluit dewelke geschonden zouden zijn. Welnu, wat dit aspect betreft kan vastgesteld worden dat de verzoekende partij in wezen het moeilijk te herstellen ernstig nadeel koppelt aan een samenvatting van het tweede middel en de daarin geformuleerde grieven.

Uit de rechtspraak van Uw Raad kan echter worden afgeleid dat een argument ten gronde — ter bestrijding van de wettigheid van de bestreden beslissing — niet kan worden aangewend ter staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Uw Raad

oordeelde desbetreffend dat het verwijzen naar de ernst of de gegrondheid van een middel niet volstaat om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen (RvVb nr. S/2011/0060 van 7 juni 2011 in de zaak 1011/0306/SA/2/261).

Enkel volledigheidshalve verwijst verwerende partij dan ook integraal naar de weerlegging van het tweede middel, wat hierbij als hernomen beschouwd dient te worden.

13.

Bijkomend moet opnieuw worden opgemerkt dat verzoekende partij met betrekking tot dit nadeel nalaat om ook maar enige toelichting te geven omtrent het moeilijke te herstellen karakter ervan.

Het feit dat een nadeel al ernstig zou zijn, is ter zake niet voldoende om over te kunnen gaan tot de schorsing.

"De omstandigheid dat het nadeel beweerdelijk ernstig is, houdt voorts geenszins in dat het nadeel ook moeilijk te herstellen zou zijn"⁸

14.

Er is geen sprake van een persoonlijk nadeel, laat staan een ernstig persoonlijk nadeel.

Evenmin wordt aangetoond dat het moeilijk te herstellen is.

- <u>Besluit</u>

Geen één van de hierboven vermelde nadelen kunnen als ernstig worden gekwalificeerd.

Bijkomend moet besloten worden dat verzoekende partij met betrekking tot geen enkel door hem aangehaald nadeel aangeeft waarom het moeilijk te herstellen zou zijn

Er is aldus geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden. ..."

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

4. Verzoeker meent dat het gebruiksgenot van zijn eigendom wordt aangetast ingevolge het bijkomend verkeer dat de uitrit van de nieuwe parking doorheen de straat langs zijn woning loopt.

Dit is geen nadeel dat moeilijk te herstellen is.

Zelfs na uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning, ingeval van een eventuele vernietiging, is dat beweerde nadeel eenvoudig te herstellen door deze uitrit van de parking naar de af te sluiten.

De uitvoerbaarheid van de voorliggende stedenbouwkundige vergunning brengt bijgevolg niet met zich mee dat de verzoeker zal worden benadeeld op een wijze die nog maar moeilijk te herstellen zal zijn. Het herstel dat de verzoeker voorstaat zal eenvoudig te realiseren zijn.

5. Verzoeker beweert dat het "evident" is dat in uitvoering van de bestreden vergunning de aanwezige bomen eerst zullen worden gekapt zodat hij het groene uitzicht zal verliezen. Vooreerst concretiseert de verzoeker deze bewering niet.

Dit kan ook niet aangezien deze bewering fout is. Uit de vergunde plannen blijkt zeer duidelijk welke bomen behouden blijven en welke gekapt worden. Er werd geen vergunning verleend voor het kappen van de bomen rond de uitrit naar de intervergie in functie van de aanleg van de deze uitrit.

Hieronder een uittreksel uit de plannen met de bestaande toestand en daaronder de vergunde toestand ter hoogte van de uitrit aan de

Op korte termijn, in functie van de aanleg van de uitrit, in de zone rond de uitrit naar de worden dus geen bomen gekapt. Wel wordt de kap van een aantal bomen "op langere termijn" (rode bolletjes op het plan) voorzien, doch in uitvoering van het bosbeheerplan. De vergunning voorziet bovendien reeds in de aanplant van nieuwe bomen ter herstel van de dreef. Van groenverlies ingevolge deze vergunning is geen sprake.

In die omstandigheden is er geen sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ingevolge de uitvoerbaarheid van de hier bestreden vergunning. Het groene uitzicht van de verzoeker wordt op geen enkele wijze aangetast.

6. Het derde moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarop de beroeper zich beroept betreft geheel geen persoonlijk nadeel, maar een actio popularis.

De verzoeker stelt dat het bouwrijp maken van de site zal in houden dat afbreuk wordt gedaan aan de waarden en kenmerken van het beschermde landschap, maar hij geeft niet aan op welke wijze dit hem persoonlijk zou benadelen.

De enkele stelling dat uw Raad in het verleden reeds beslissingen heeft geschorst die ingaan tegen de bindende bepalingen van een beschermingsbesluit is niet afdoende om te staven dat verzoeker in concreto een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt. Overigens werd in de door verzoeker aangehaalde arresten wel degelijk steeds ingegaan op het persoonlijk karakter van het nadeel dat de verzoekers in die zaken opwierpen ingevolge de aantasting van een beschermingsbesluit.

De verzoeker vermeldt dan wel zichthinder in zijn uiteenzetting als verstoring van het leefklimaat van omwonenden, doch hij concretiseert deze zichthinder voor hem persoonlijk niet. Laat staan dat hij aannemelijk maakt dat deze zichthinder moeilijk te herstellen is.

Uit de vergunde plannen blijkt overigens ontegensprekelijk dat het zicht van de eigendom van verzoeker op geen enkele wijze wordt aangetast. Er is geen rechtstreekse zichtrelatie tussen de parking en de woning van verzoeker. Dit blijkt ook uit de luchtfoto die de verzoeker zelf opneemt in zijn verzoekschrift op p. 6.

...,

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Wel dient de verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2. Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering wenst te voorkomen, wijst de verzoekende partij in de eerste plaats op verkeershinder, gepaard met geluids- en geurhinder. De verzoekende partij voert aan dat zij momenteel in een doodlopende straat met een minimum aan verkeer woont en dat door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vlak naast haar woning de enige ontsluitingsweg zal worden voorzien van een nieuwe parking met 70 parkeerplaatsen waardoor het aantal verkeersbewegingen zal toenemen en met verkeers-, geluids- en geurhinder als gevolg.

De Raad stelt vast dat de ontsluiting van de nieuwe parking, dit wil zeggen met het oog op het verlaten ervan, zal geschieden via de straat waarin de woning van de verzoekende partij is gelegen. Met de verzoekende partij kan aangenomen worden dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een impact zal hebben op het aantal verkeersbewegingen. De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen of de toename van het aantal verkeersbewegingen, inclusief de hinder die zij hierdoor zal ondervinden, van die aard is dat zij ernstig kan genoemd worden en in voorkomend geval de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan verantwoorden. Dit laatste nog los van de vraag of het betrokken nadeel ook als moeilijk te herstellen kan beschouwd worden.

Bij de beoordeling van de ernst van het ingeroepen nadeel dient de Raad zich immers noodzakelijk af te vragen of een parking met 70 parkeerplaatsen een dermate grote toename van het aantal verkeersbewegingen zal genereren, en dan nog enkel voor wat het verlaten van de parking betreft, dat er daadwerkelijk sprake zal zijn van ernstige verkeershinder, dan wel van een onaanvaardbare aantasting van het woongenot van de verzoekende partij. Het gegeven dat de verzoekende partij momenteel in een doodlopende straat met weinig verkeer woont, doet geen afbreuk aan het feit dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen antwoord biedt op vermelde vraag. Bijkomend kan niet zonder meer worden aangenomen dat de parking op elk ogenblik van de dag volledig bezet zal zijn, laat staan dat de ontsluitingsweg waarlangs de woning van de verzoekende partij is gelegen, voortdurend zal worden gebruikt. De stelling van de

verzoekende partij dat de parking ook 's nachts gebruikt zal worden door de bezoekers van de horecagelegenheden in het centrum van Wijnegem, overstijgt evenmin het niveau van de loutere hypothese.

Eenzelfde vaststelling moet gemaakt worden in zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot sluipverkeer dat de verkeerslichten op de via de zal proberen te vermijden. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing ter zake uitdrukkelijk voorziet in milderende maatregelen waarvan de verzoekende partij niet aantoont dat deze niet effectief zouden zijn. De verzoekende partij beperkt zich dan ook tot loutere veronderstellingen zodat de Raad bij gebrek aan precieze gegevens de ernst van het nadeel niet, minstens onvoldoende, kan onderzoeken.

De Raad stelt bovendien vast dat fietsers en voetgangers zich thans reeds via de doodlopend voor autoverkeer, een toegang kunnen verschaffen tot het park en dat de praktijk blijkt te fungeren als parking voor automobilisten die zich vervolgens te voet toegang tot het park nemen. De verzoekende partij lijkt hiervan abstractie te maken en toont niet aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de kennelijk reeds bestaande hinder dermate negatief zal beïnvloeden, het tegendeel lijkt meer plausibel, dat de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan verantwoord kan worden.

3.

De verzoekende partij meent verder visuele hinder te zullen ondervinden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doordat groen zal verdwijnen en bomen zullen worden gekapt. De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij nalaat om concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van de visuele hinder daadwerkelijk te onderzoekende en vervolgens te beoordelen.

De verzoekende partij voegt slechts één foto toe van het actuele uitzicht dat zij vanop de ter hoogte van haar woning, heeft. Verder verwijst de verzoekende partij slechts in algemene bewoordingen naar het verdwijnen van groen en het kappen van bomen. Op basis van de plannen kan de Raad enkel vaststellen dat een aantal bomen, al dan niet in een latere fase in het kader van het landschaps- en bosbeheersplan, zullen worden gekapt, maar evenzeer blijkt uit de plannen dat een groot aantal ervan worden vervangen door nieuwe bomen en dat de groene buffer tussen de woning van de verzoekende partij en de plaats waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, ongewijzigd blijft.

De Raad kan derhalve niet vaststellen in welke mate de uitvoering van de bestreden beslissing het uitzicht van de verzoekende partij dermate zal verstoren dat er sprake zal zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO. Wat betreft de visuele hinder van de parking zelf, bewijst de verzoekende partij niet dat het thans bestaande groenscherm, dat kennelijk een visuele buffer vormt ten opzichte van de plaats waarop de parking zal worden opgericht, na de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de nieuwe parking op onvoldoende wijze visueel zal afschermen van haar woning.

4. Een derde nadeel leidt de verzoekende partij af uit het feit dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing afbreuk zou doen aan de waarden en de kenmerken van het beschermde landschap waarbinnen de parking wordt gerealiseerd en uit het feit dat het verharden van een gedeelte van het gebied artikel 2 van het Beschermingsbesluit zou schenden. De Raad merkt op dat de verzoekende partij met dit nadeel, nog los van de vraag of vermeld nadeel in hoofde van de verzoekende partij als een persoonlijk nadeel kan worden aangemerkt, lijkt te alluderen op het tweede middel waarmee de verzoekende partij echter de wettigheid van de bestreden beslissing

viseert. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft een discussie over de grond van de zaak en levert op zich geen nadeel op voor de verzoekende partij dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0788/SA/4/0708.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS Filip VAN ACKER